

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்த எல்லையற்ற நாடகத்தில் கதாநாயக, கதாநாயகிகளின் பாகத்தை நடிப்பவர்கள், நீங்களேயன்றித் தந்தையல்ல. தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகின்ற கலை தந்தையிடம் மாத்திரமே உள்ளது.

கேள்வி: பிரம்மாவின் படத்தைப் பார்த்து ஆட்சேபிப்பவர்களுக்கு, நீங்கள் விளங்கப்படுத்த வேண்டிய பிரதான கருத்து என்ன?

பதில்: அவருடைய ஆத்மாவே ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை ஒரு பாகத்தை நடிக்கின்றார் என அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துங்கள். முதலாவது இளவரசனாக இருந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் சரீரத்திலேயே, தந்தை பிரவேசிக்கின்றார். இவரது இறுதிப் பிறவியில் அவர், இவரினுள் பிரவேசிக்கின்றார். இது ஒரு தூய்மையற்ற சரீரமாகும். அது தூய்மையாக வேண்டும். அவர் கடவுளல்ல. கடவுள் என்றென்றும் தூய்மையானவர். அவர் இந்த சரீரத்தின் ஆதாரத்தை எடுக்கின்றார்.

பாடல்: உங்களின் முகத்தை உங்கள் இதயக்கண்ணாடியில் பாருங்கள்.

ஓம் சாந்தி. நீங்கள் அமைதிக்காக வாயில் தோறும் வெளியில் தடுமாறித் திரியத் தேவையில்லை எனத் தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். ஹத்தயோக சந்நியாசிகள் வீட்டிலே தங்களுடைய குடும்பத்துடன் வாழும்போது, அமைதியைப் பெறமுடியாது என்றும், அதைக் காட்டிலேயே பெறமுடியுமெனவும் நம்புகின்றனர். ஆயினும், அவர்களால் அங்கேயும் அமைதியைப் பெறமுடியாது எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். ஓர் அரசி தனது கழுத்திலே மாலையை அணிந்து கொண்டு அதை எல்லா இடங்களிலும் தேடியதாக, ஒரு கதை அல்லது உதாரணமுள்ளது. அதேபோன்று அமைதி உங்கள் கழுத்தைச் சுற்றியுள்ளது. நீங்கள் ஏன் அதை வெளியில் தேடுகின்றீர்கள்? தந்தை வந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, உங்கள் ஆதிதர்மம் அமைதியாகும். சரீரங்களெல்லாம் உங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்கான பௌதீக அங்கங்களாகும். ஆத்மாக்கள் அழிவற்றவர்கள். ஓர் ஆத்மா சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ ஆகுவதில்லை, அத்துடன் ஒருபோதும் அழிக்கப்படுவதில்லை. ஆம், ஆத்மாக்கள் தூய்மையற்றவர்களாகின்றனர், அவர்கள் தூய்மையாக்கப்பட வேண்டும். ஓர் ஆத்மா முதலில் சிறிய சரீரத்தை பெறுகின்றார். அது வாலிப சரீரமாக வளர்ச்சியடைகின்றது, அது தொடர்ந்தும் வளர்கின்றது. ஆத்மா நிலைத்திருப்பது. நீங்கள் முதலில் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆத்மாவாகிய நான் சட்டத்தரணி போன்றவர் ஆகுகின்றேன். இதுவே ஆத்ம உணர்வில் இருப்பது என அழைக்கப்படுகின்றது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே நீங்கள் சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகிவிட்டீர்கள். இதனாலேயே நீங்கள் உங்களை சரீரங்கள் எனக் கருதுகின்றீர்கள். நீங்கள் ஆத்மாக்கள் என்பதையும் அவை உங்களுடைய சரீரங்கள் என்பதையும் மறந்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் உங்களையே புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆத்மாவே 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றார். தந்தை இப்பொழுது விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பிராமணர்களாகியுள்ளவர்களே பின்னர் தேவர்களாகின்றார்கள். அனைவரும் 84 பிறவிகள் எடுப்பார்கள் என்றில்லை. சிலர் ஆரம்பத்தில் வருவார்கள், ஏனையோர் 50 அல்லது 100 வருடங்களின் பின்னர் வருவார்கள். சிலர் 80 அல்லது 82 பிறவிகளை எடுப்பார்கள். ஏனையோர் வேறுபட்ட எண்ணிக்கையான பிறவிகளை எடுப்பார்கள். மக்கள் 8.4 மில்லியன் பிறவிகள் பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். ஆயினும் இத்துடன் அவர்கள் திருப்தியடையாது, கடவுள் ஒவ்வொரு துணிக்கைகளிலும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். கடவுள் இப்பொழுது கூறுகின்றார்: நான் ஒரு மனித சரீரத்தில் இருப்பதில்லை, எனவே எவ்வாறு நான் மிருகத்திலோ, அல்லது கற்களிலோ துணிக்கைகள் போன்றவற்றிலோ இருக்கமுடியும்? முதல் எண்ணிக்கையாக இருந்த ஆத்மா பின்னர் இறுதியில் தமோபிரதானாகின்றார் எனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். அவரது பல பிறவிகளின் கடைசிப் பிறவியில், நான் ஒரு சாதாரண சரீரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன் என நானே உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். அவரே முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுக்கின்றார், எனவே அவர் நிச்சயமாக தூய்மையற்றவராவார். இந்நேரத்தில் அவர் தூய்மையாக இருக்கமுடியாது. தந்தை தானே கூறுகின்றார்: ஸ்ரீகிருஷ்ணரே முதலாம் இலக்க முதல் இளவரசராவார். அவர் பின்னர் ஓரளவு வயதையடைந்ததும், ஸ்ரீநாராயணன் ஆகுவதால், அவரது (நாராயணன்) முழுமையான வயது 20 இலிருந்து 25 வருடங்கள் குறைவாகவே உள்ளன. அவரைக்கூட 84 பிறவிகள் எடுப்பதாக நீங்கள் கூறமுடியாது. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் முதலாம் இலக்கத்தவர், அவரது திருமணத்தின் பின்னர் அவர் நாராயணன் ஆகின்றார். எவ்வாறாயினும், குழந்தைகள் ஒரு கணக்கை வைத்திருக்க வேண்டும். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் மாத்திரமே 5000 ஆண்டுகளில் முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுப்பவர் எனக் கூறப்படுகின்றார். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை ஒரு பாகத்தை நடிப்பவரின் அதே சரீரத்திலேயே நான் பிரவேசிக்கின்றேன். நான் வேறு எவரினதும் சரீரத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது. இந்தக் கணக்கு உள்ளது. பிரம்மாவே முதலாம் இலக்கத்தவர். நான் எவ்வாறு வேறு எவரினதும் சரீரத்தில் பிரவேசிக்க முடியும்? கடவுள் ஏன் பிரம்மாவின் சரீரத்தில் மாத்திரம் வருகின்றார்? எனப் பலர் உங்களிடம் கேட்கின்றனர். எவ்வாறாயினும் இந்தக்கணக்கு உள்ளது. இந்த விடயங்கள் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை இடம்பெறுகின்றது என நினைவு கூரப்படுகின்றது. விஷ்ணு, அல்லது சங்கரரின் மூலம் ஸ்தாபனை மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. அது வேறு எவரினதும் பணியுமல்ல. மக்கள் படைப்பவரையோ, படைப்பையோ அறியமாட்டார்கள். இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டதே நடைபெறுகின்றது. எனவே நீங்கள் ஏன் எதைப்பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டும்? அது இந்த நேரத்தையே குறிக்கின்றது. என்ன நடைபெற வேண்டுமோ அது நடைபெறும். அதிலுள்ள எதையுமே மாற்றமுடியாது. இன்று என்ன நடைபெறுகின்றதோ, அது 5000 வருடங்களின் பின்னர் மீண்டும் நடைபெறும். நீங்கள் எதையாவது பார்க்கின்றபோது, இது ஒன்றும் புதியதல்ல, இது 5000 வருடங்களுக்கு

முன்னரும் நடைபெற்றது என நீங்கள் கூறவேண்டும் என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். மக்கள் உங்களிடம் வந்து அதுபற்றிக் கேட்கக்கூடியவாறு நீங்கள் இதை மிகத்தெளிவாக எழுதவேண்டும். இதை எழுதுவதில் எந்தத் தவறும் இல்லை. இந்த யுத்தம் முன்னரும் இடம்பெற்றது. இது ஒன்றும் புதியதல்ல. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் மகாபாரத யுத்தம் இடம்பெற்றது. கிறிஸ்தவர்கள் வந்து பாரத இராச்சியத்தை அபகரித்தார்கள். அதுவும் புதியதல்ல, அடுத்த கல்பத்திலும் இதேபோன்று மீண்டும் நடைபெறும். உலகின் வரலாறும் புவியியலும் தொடர்ந்தும் மறுபடியும் இடம்பெறும். ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மம் மீண்டும் ஒருமுறை ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. முழுமையாக 84 பிறவிகள் எடுத்தவர்கள் முதலாம் இலக்க இலக்ஷ்மி, நாராயணன் ஆகுவார்கள். தந்தையே இங்கிருந்து அனைத்து இரகசியங்களையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே மனித உலக விருட்சத்தின் விதையாவேன். இது தலைகீழான விருட்சம் என அழைக்கப்படுகின்றது. இந்தக் கல்ப விருட்சத்தின் கால எல்லை 5000 வருடங்களாகும். சுவஸ்திகாவிலே நீங்கள் நான்கு சம பாகங்களைக் காண்கின்றீர்கள். யுகங்களும் சமமானவையே, வேறுபாடு எதுவும் இருக்கமுடியாது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: உலகில் என்ன நடக்கின்றது எனப்பாருங்கள்! சிலர் சந்திரனுக்குச் செல்கின்றார்கள், சிலர் நெருப்பின் மீதோ அல்லது நீரின் மீதோ நடக்கக் கற்றுக்கொள்கின்றார்கள். அவை அனைத்தும் பயனற்றவையாகும். அவற்றில் எந்தவித நன்மையுமில்லை. மனிதர்களால் தூய்மையாகி முக்திக்கோ அல்லது ஜீவன்முக்திக்கோ செல்ல முடியாது. அவர்கள் என்ன செய்தாலும் அவர்களால் வீடு திரும்பமுடியாது. ஆத்மாக்கள் தங்களதும், தந்தையினதும் வீட்டை மறந்து விட்டார்கள். ஆத்மாக்கள் தங்களையே மறந்து சரீர உணர்வுடையவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று, 'நீங்கள் தெய்வீகக் குணங்கள் அனைத்தும் நிறைந்தவர்கள், நாங்களோ சீரழிந்த பாவிகள்' எனப் புகழ் பாடுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களையே அவமதிக்கின்றார்கள். தந்தை ஒருபோதும் பூஜிப்பவர் ஆகுவதில்லை. இரண்டாவதாக சங்கரரும் என்றென்றும் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர் என நீங்கள் கூறுகின்றீர்கள். அவரும் ஒருபோதும் பூஜிப்பவராகுவதில்லை. அவருக்கு இங்கே ஒரு பாகமுமில்லை. பிரம்மாவக்கும், விஷ்ணுவிற்குமும் மாத்திரமே இந்த மேடையில் பாகங்கள் உள்ளன. பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும் கொண்டிருக்கும் பாகத்தை இந்த உலகிலுள்ள எவருமே அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் திரிமூர்த்தி பிரம்மா பற்றிப் பேசுகின்றார்கள், ஆனால் அதனது அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. பிரம்மாவின் மூலம் ஸ்தாபனை என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், ஆனால் அதனை ஸ்தாபித்தவரின் வடிவம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் இதை வாயினால் கூறிய போதிலும், அவர் எங்கே? சிவன் யார் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஓர் அற்புதமான நட்சத்திரம் நெற்றியின் மத்தியில் பிரகாசிக்கின்றது என ஆத்மா பற்றி அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். ஆத்மாவாகிய நான் அழியாதவன், இந்த சரீரம் அழியக்கூடியது. அவர்கள் எத்தனை சரீரங்களை எடுக்கின்றார்கள் என்பதையும் அறியமாட்டார்கள். மனிதர்கள் சந்தோஷமற்றிருப்பதால் தொடர்ந்தும் துன்பத்தில், ஓ தந்தையாகிய கடவுளே! என அழுது கூக்குரலிடுகின்றனர். அவர்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்ய ஆரம்பித்ததிலிருந்தே கூவி அழைக்கின்றார்கள். பாரதத்தில் இராவண இராச்சியம் ஆரம்பித்தபோது, ஏனைய மதங்களில் இராவண இராச்சியம் இருக்கவில்லை என்பதும் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இல்லை, அவர்கள் சதோ, ரஜோ, தமோ ஸ்திதிகளினூடாக, அவர்களது சொந்த நேரத்தில் செல்லவேண்டும். இந்தக் கதை பாரதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். அவை பக்கக்காட்சிகளாகும். தந்தை மத்தியிலேயே வருகிறார். பாரதம் தமோபிரதான் ஆகிய பின்னர் முழு விருட்சமும் தமோபிரதான் ஆகின்றது. அவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷத்தையும், துன்பத்தையும் அனுபவம் செய்யவேண்டும். விருட்சத்தில் வெளியாகின்ற புதிய இலைகள் மிகவும் அழகானவையாகும். புதியவர்களும் நிச்சயமாக சதோ, ரஜோ, தமோ, ஸ்திதிகளினூடாகச் செல்லவேண்டும். இறுதியில் வருபவர்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் ஒரு பிறவியிலேயே சதோ, ரஜோ, தமோ, ஸ்திதிகளைக் கடந்துசெல்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு எந்தப் பெறுமதியுமில்லை. கதாநாயக, கதாநாயகி பாகங்களை நடிப்பவர்களுக்கே பெறுமதியுள்ளது. பாபா மாத்திரமே கதாநாயக, கதாநாயகி பாகத்தை நடிக்கின்றார் என்றில்லை. இது பாபாவுக்கு கூறப்படமுடியாது. அவர் வந்து தூய்மையற்றவர்களைத், தூய்மையாக்குகின்றார். அவர் தூய்மையற்றவர் ஆகுவதில்லை. நீங்கள் தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து, தூய்மையாகுவதற்கு முயற்சி செய்கின்றீர்கள். நீங்கள் இராஜயோகத்தின் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றியதன் மூலம் உங்கள் இராச்சியத்தைக் கோரினீர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது மீண்டும் ஒருமுறை அதைப் பெறுகின்றீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: நான் இராச்சியத்தை ஆள்வதில்லை. ஆனால் உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்குகின்றேன். உலகிலுள்ள மக்கள் பல விடயங்களைக் கூறுகின்றனர். கடவுள் பேசுகின்றார்: நான் உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்குகின்றேன். ஆயினும் இதனுடைய அர்த்தத்தை அவர்களே புரிந்து கொள்வதில்லை. இதனால் அவர்களால் இதை எவருக்கும் விளங்கப்படுத்த முடியாதுள்ளது. கடவுள் பேசியிருந்தால், அப்பொழுதே அவர் நிச்சயமாக வந்திருக்கவேண்டும். ஓ குழந்தைகளே! என அவர் கூறியிருக்க வேண்டும். பாரதத்திலேயே மக்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தையும், சிவராத்திரியையும் கொண்டாடுகிறார்கள். தந்தை பாரததேசத்தில் மாத்திரமே வருகின்றார். பாரதமே அழியாத தேசமாகும். அதனுடைய புகழ் மிக உயர்ந்தது. எவ்வாறு தந்தையின் புகழ் முடிவற்றதோ, அதேபோன்று பாரதத்தின் புகழும் முடிவற்றதாகும். பரமதந்தை, பரமாத்மா பாரதத்திலேயே வந்து மனிதர்கள் அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்கின்றார். அவர் அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை அருள்கின்றார். அவருடைய பிறப்பிடம் பாரதமாகும். பாரதமே புராதன தேசமாகும். கடவுள் இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றார். அவர் பாரதத்திலேயே வருகின்றார். ஆயினும் கிருஷ்ணரைக் கடவுள் என அவர்கள் கூறியதால், அந்த ஒருவரின் புகழ் மறைந்து விட்டது. கடவுள் ஒருவரேயாவார். அவர் ஒருவரே சற்குரு என அழைக்கப்படுகின்றார். ஏனைய

பல குருமார்கள் இருக்கின்றார்கள். உங்களுக்கு எந்தத் தொழிலையும் கற்பிப்பவர்களும் குருமார் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்நாட்களில் அவர்கள் அனைவரையும் ஒரு அவதாரமே நம்புகின்றார்கள். அவர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. அவர்கள் முற்றிலும் தூய்மையற்றவர்கள் ஆகும்போது, பாபா, வந்து எங்களைத் தூய்மையாக்குங்கள் எனக் கூவியழைக்கின்றார்கள். தந்தை மாத்திரமே வந்து உங்களுக்கு உண்மையான அமரத்துவக் கதையைக் கூறுகின்றார். எவ்வாறு நீங்கள் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தில் சுற்றிவந்தீர்கள் என்பது இப்பொழுது உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. முதற் பிறவி நல்லதாக இருக்கும். பின்னர் நீங்கள் தொடர்ந்தும் கீழே இறங்குவீர்கள். உலகமும் இறங்குகின்ற ஸ்திதியினூடாகச் செல்கின்றது. மனிதர்களின் புத்தியும் சதோ, ரஜோ, தமோவாக ஆகின்றது. சத்தியயுகத்தில் இருந்து கலைகள் தொடர்ந்தும் குறைவடைகின்றன. கூறப்பட்டுள்ளது: ஏறுகின்ற ஸ்திதியும் இறங்குகின்ற ஸ்திதியும் இருக்கின்றன. உங்களினாலேயே அனைவருக்கும் நன்மை உள்ளது. ஒரேயொரு தந்தையே அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவராவார். அந்த குருமார்கள் சமயநூல்களில் உள்ளவற்றை மாத்திரமே கூறுகின்றார்கள். அதைக் கேட்கின்ற வேளையிலேயே நீங்கள் தொடர்ந்தும் கீழிறங்குகின்றீர்கள். எல்லையற்ற தந்தை வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் வினவுகின்றார்: நான் உங்களை அதி செல்வந்தர்களாக்கி வைரங்களாலும், இரத்தினங்களாலும் பதிக்கப்பட்ட மாளிகைகளை கொடுத்துவிட்டுச் சென்றேன், அவை அனைத்துக்கும் என்ன நடந்தது? ஒரு லௌகீகத்தந்தை அவரது குழந்தைகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுக்க, அவர்கள் அதைப் பயனற்ற விடயங்களில் செலவழித்தால், எப்படி அந்தப்பணம் அனைத்தையும் வீணாக்கினீர்கள்? என அவர் அவர்களை வினவுவார். பிள்ளைகள் பணம் வைத்திருக்கும்போது அதை அவர்கள் அநாவசியமாக பயனற்ற விடயங்களில் செலவழிக்கின்றார்கள். ஒரு தந்தை தர்மாத்மாவாக இருக்கலாம், ஆனால் அவரது குழந்தைகள் வெளிநாட்டுக்குச் சென்று நூறாயிரங்களை வீணாக்கினால், அவரால் எதுவும் செய்யமுடியாதிருக்கும். சொத்து பாட்டனாருடையது என்பதால், அவரது குழந்தைகளை அவரால் கைவிட முடியாது. ஆயினும் அவர் உள்ளே எரிந்து கொண்டிருப்பார். சில குழந்தைகள் தமது தந்தை மரணித்த பின்னர், தீய வழியில் சென்று 12 மாதங்களிலேயே சொத்துக்கள் அனைத்தையும் வீணாக்கி விடுகின்றார்கள். அது எல்லைக்குட்பட்ட விடயம். ஆனால் இங்கோ, இது எல்லையற்ற விடயமாகும். எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் அதிசெல்வந்தமான உலக அதிபதிகளாக இருந்தீர்கள், எனவே எவ்வாறு நீங்கள் ஏழைகள் ஆகினீர்கள்? அந்த செல்வம் அனைத்தையும் என்ன செய்தீர்கள்? தந்தை தனது குழந்தைகளைக் கேட்கின்றார்: நான் பாரதத்தை அதி செல்வந்தமாக்கினேன்! அந்தச் செல்வம் அனைத்தும் எங்கே சென்றது? தந்தையே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் அதிகளவு பணத்தை செலவு செய்தீர்கள், நீங்கள் சமயநூல்கள் போன்றவற்றில் அதிகளவு செலவு செய்தீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்தும் தலைவணங்கினீர்கள், அதனால் அவை தேய்ந்து போய்விட்டது. நீங்கள் அந்தப்பணம் அனைத்தையும் இழந்து விட்டீர்கள். இது நரகமாகும். நான் உங்களை செல்வந்தர்கள் ஆக்குகின்றேன், இராவணன் பின்னர் ஏழைகளாக்குகின்றான். தந்தை இதை பாரதமக்களுக்கே விளங்கப்படுத்துகின்றார். பாரதமே தங்கச் சிட்டுக்குருவியாக இருந்தது. அது அதிகளவு செல்வத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஏனைய மதத்தவர்கள் வந்து அதைக் கொள்ளையடித்தனர். பாரதம் எவ்வாறு இருந்தது எனச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! இந்த நாடகம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது, அது இப்பொழுது நரகமாகிவிட்டது. அது இப்பொழுது நரகமாகிவிட்டதாலேயே அவர்கள் தூய்மையற்றவர்கள் எனப் புரிந்துகொள்வதற்காக பாபா ஏணிப்படத்தை உருவாக்கி வைத்துள்ளார். சிறிய குழந்தைகளுக்கு படங்களை காட்டியே கற்பிக்கின்றார்கள். படங்கள் இல்லாது குழந்தைகள் எவ்வாறு புரிந்துகொள்ள முடியும்? தந்தை மாத்திரம் வந்து தூய்மையற்றவர்களிலிருந்து, தூய்மையாக்குவதற்கான இலகுவான வழிமுறையைக் கற்பிக்கின்றார். இதுவே அனைத்திலும் மிக இலகுவானதும், அதி கடினமானதுமாகும். சத்திய யுகத்தில் நீங்கள் ஆத்மஉணர்வுடையவர்களாக இருக்கின்றீர்கள். இந்தச் சரீரம் இப்பொழுது முதிர்ச்சியடைந்து விட்டதால், இந்தப் பழைய சரீரத்தை நீக்கிப் புதியதை எடுக்கவேண்டும் என ஆத்மா புரிந்துகொள்கின்றார். அது உங்களின் எதிர்கால குழந்தை வடிவத்தின் காட்சியை நீங்கள் காண்பது போன்றதாகும். உங்கள் பழைய சரீரத்தை நீங்கள் நீக்கி விடுவீர்கள். இங்கே ஒருவர் இறக்கின்றபோது மக்கள் அழுவதுடன், பான்ட் வாத்தியத்தையும் வாடகைக்கு அமர்த்தி இசைக்கச் செய்கின்றார்கள். சத்தியயுகத்தில் அவர்கள் ஒரு சரீரத்தை விட்டுச் சந்தோஷமாக மற்றைய சரீரத்தை எடுப்பார்கள். அங்கே அவர்கள் கொண்டாடுகின்றார்கள், ஆனால் இங்கோ அவர்கள் அதிகளவு துன்பமடைகின்றார்கள்! ஒருவர் இறக்கின்றபோது, அவர் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டதாகக் கூறுகின்றனர். அவர் நரகத்திலே இருந்தார் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். நீங்கள் இப்பொழுது சுவர்க்கவாசிகளாவதற்கு முயற்சி செய்கின்றீர்கள். தந்தை உங்களை சுவர்க்கவாசிகள் ஆக்குகின்றார். தந்தை உங்களுக்கு ஜீவன்முக்தியை அருள் வந்துள்ளார். அவர் உங்களை இராவணனின் பந்தனத்திலிருந்து விடுவித்து, ஜீவன்முக்தியை அருள்கின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் முன்னைய சக்கரத்தில் வந்தது போலவே, சரியாக வந்து, உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றேன். நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் பிரம்மாவின் சரீரத்திலேயே பிரவேசிக்கின்றேன். நீங்கள் நிச்சயமாக பிராமணர்கள் ஆகவேண்டும். ஒரு யாகத்திற்கு பிராமணர்கள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றனர். இது குதிரை அர்ப்பணிக்கப்படுகின்ற அழியாத ஞான யாகமாகும். இந்த இரதம் அர்ப்பணிக்கப்படவேண்டும். இந்த இரதமே குதிரை என அழைக்கப்படுகின்றது. குதிரைகள் அதாவது சரீரங்கள் அனைத்தும் இந்த யாகத்தில் அர்ப்பணிக்கப்படப் போகின்றன. ஆத்மாக்களை அர்ப்பணிக்க முடியாது. ஆத்மாக்கள் தங்களுடைய கர்மக்கணக்குகளை முடித்த பின்னர் செல்வார்கள். பின்னர் அவர்களுடைய பாகம் புதிதாகத் தொடங்கும். இதுவே வரலாறும், புவியியலும் மீண்டும், மீண்டும் நிகழ்வது என அழைக்கப்படுகின்றது. புதிய உலகை ஸ்தாபித்துப் பழைய உலகை அழிப்பதற்கே தந்தை வந்துள்ளார்.

இந்த மகாபாரத யுத்தமே, சமயநூல்களிலே நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. இந்த யுத்தத்தின் மூலமே சுவர்க்கத்துக்கான வாயில் திறக்கப்படும் என நீங்கள் விளங்கப்படுத்தவேண்டும். இதனாலேயே இது சமயநூல்களிலே நினைவு கூரப்பட்டுள்ளது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான அன்புக்குரிய எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும் ஆன்மீகத்தந்தை ஆன்மீகக்குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. கடந்தகால விடயங்கள் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். நடந்தவற்றை மறந்து, எதுவுமே புதிதல்ல எனக் கருதுங்கள்.
2. குதிரை அர்ப்பணிக்கப்படுகின்ற இந்த யாகத்தில், உங்கள் சரீரம், மனம், செல்வத்தை அர்ப்பணித்து, அவற்றைத் தகுதியான முறையில் பயன்படுத்துங்கள். இந்த இறுதிப்பிறவியில், முழுமையாகத் தூய்மையாக முயற்சி செய்யுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: அன்பாகவும் பற்றற்றவராகவும் இருக்கும் தகுதியுடையவராக இருப்பதன் மூலம், பற்றிலிருந்து விடுபட்டுள்ள ஓர் இலகு யோகி ஆகுவீர்களாக. ஓர் இலகுயோகிவாழ்க்கையை அனுபவம் செய்வதற்கு, ஞானத்தின் விழிப்புணர்வினால் பற்றற்றவராக ஆகுங்கள். வெளிப்படையாக பற்றற்றவராக இருக்காது, மனதளவில் பற்று இல்லாதிருக்கட்டும். நீங்கள் எந்தளவிற்கு பற்றற்றவராகவும், தனித்துவமானவராகவும் இருக்கின்றீர்களோ, அந்தளவிற்கு நீங்கள் அனைவராலும் நேசிக்கப்படுவீர்கள். பற்றற்ற ஸ்திதி மிகவும் அழகானது. புற பற்றுகளிலிருந்து விடுபடாதவர்கள் அன்பானவர்களாக இருப்பதற்குப் பதிலாக விரக்தி அடைவார்கள். ஆகையாலேயே, இலகுயோகிகள், அதாவது, அன்பாகவும் பற்றற்றவராகவும் இருப்பதற்குத் தகுதியானவர்கள் அனைத்து பற்றுகளில் இருந்தும் விடுதலை அடைகின்றார்கள்.

சுலோகம்: சுயத்திற்கும், சேவைக்குமான முயற்சியில் சமநிலையை பேணுவதனால், பந்தங்கள் (பந்தனங்கள்) சம்பந்தங்கள் (உறவுமுறைகள்) ஆகுகின்றன.

ஓம் சாந்தி